

Naar jeg nu gaar over til at tale om den foreliggende Sag, kan jeg først ikke tilbageholde min Forundring over, at den høitærede Minister atter denne Gang har forelagt denne Sag i Landstthinget, naaget Landstthinget tidligere har havt Sagen ført og derved været i Stand til at foretage den Detailbehandling, som det er af stor Vigtighed at foretage. Den høitærede Minister bemærkede ligesom det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Bjessen), at der var ikke Grund til en Behandling i Detaillerne af de to Jernbanelovforslag, som her foreligge, da en saadan Behandling tidligere har været foretaget tilstrækkeligt. Ja, det er fuldkommen sandt. Der har været foretaget meget indgaaende Detailbehandling i tidligere Samlinger af disse to Lovforslag, men kun i Landstthinget, hvorimod Folkethinget ikke har havt Tid og Veilighed til at foretage en saadan Detailbehandling, og idet denne Sag kommer nu i sidste Halvdel af Marts til Folkethinget, ville vi heller ikke i Nar være i Stand til at foretage en saadan Detailbehandling af dette Lovforslag. Jeg agter heller ikke for mit Vedkommende at indlade mig paa nogen Detailbehandling. Jeg skal gjerne se bort derfra, thi jeg lægger ikke saa stor Vægt derpaa, at jeg ikke skulde kunne se bort derfra; men jeg kan dog ikke tilbageholde min Forundring over, at den høitærede Minister er gaaet den Vej. Det er dog ikke det Gnefte, jeg her forundrer mig over fra den høitærede Ministers Side. Jeg kan ligesaa lidt som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds undlade at omtale de to Lovforslag om Slagelse—Næstved Banen og om Hobro—Vogtør Banen til dels i Forbindelse. Jeg skal uaturligvis ikke nu komme indpaa et Spørgsmaal om Hobro—Vogtør Banen, end nødvendigt er for at behjse, hvad jeg ønsker at sige angaaende Slagelse Banen, men, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds ophjste, foreligger der fra det i forrige Samling nedfattede Jernbanedvalg en samlet Beretning om disse to Jernbaneforslag, til hvilken den meget ærede Minister havde givet i al Almindelighed sin Tilslutning, hvilket ogsaa fremgik af Beretningen, uden at den ærede Minister selvfølgelig er i Et og Alt bunden til, hvad der staar deri, ligesom heller ikke de enkelte Medlemmer ere bundne til alle Enkelthederne i en saadan Beretning. Den udtaler kun ganske i Almindelighed den Vej, som man kunde følge for at bruge disse Sager til Løsning og giver Anvisning paa den Maade, hvorpaa efter al Sandsynlighed de to Thing saavel som Regjeringen kunde

bringes til Overensstemmelse i disse Sager, som have holdt saa stor Splittelse for 2 Nar siden, og det kunde ikke Andet end glæde os at se den Maade, den høitærede Minister stillede sig paa, hvilket ogsaa er udtrukt i Betænkningen. Idet den høitærede Minister forelægger de paagjældende Lovforslag, har jeg ikke Noget at beklage mig over med Hensyn til den Maade, hvorpaa den høitærede Minister har forelagt Forslaget om en Jernbane fra Slagelse til Næstved med en Sidebane til Skjelsør, det er i alt Væsentligt i Overensstemmelse med Grundtanken i den nævnte Beretning, idet der dog ikke i Lovforslaget, men i Motiverne er taget Hensyn til Privatbanen fra Høng østpaa. Men desto større Afvigelse har der fundet Sted ved den Maade, hvorpaa den høitærede Minister har forelagt Lovforslaget om Vogtør-Banen; thi dette Lovforslag, saaledes som den høitærede Minister har forelagt det, afviger meget væsentligt fra den Tanke, som var udtalt i denne omtalte Beretning og Indstilling fra Udvalget; det slutter sig ganske ensidig til Landstthingets Standpunkt. Ikke blot ubelader det Privatbanen til Viborg, hvorom der til Nød kunde siges det Samme, som jeg nylig sagde om Privatbanen fra Høng østpaa, men tillige fastholder det ogsaa den anden Retning, en Retning for Jernbanen fra Vogtør til Hobro, som vil gjøre en Tilknytning til en Viborg—Bane vanskelig eller umulig, og forsaavidt gaar det iadirekte stik imod, hvad der staar i den omtalte Beretning. Ved at stille sig saaledes, har den høitærede Minister ikke bidraget til at lette, men snarere til at vanskeliggjøre Overenskomsten om disse to Baner, og Enhver kan sige sig selv efter den Gænge, som Sagen har havt, at der naturligvis maa finde en Fællesafgjørelse af disse to Spørgsmaal Sted, idet man selvfølgelig ikke kan antage, at man fra nogen af Siderne vil lade den ene Bane slippe igennem, medens den anden bliver liggende. I Grunden gjør man Uret deri. Det er min Overbevisning, at hvis man for 2 Nar siden havde vedtaget Slagelse—Banen, var man i Fjor bleven enig om Vogtør—Banen og Privatbanen over Møllestrup. Man har kun bidraget til at spænde Ben for hinanden ved at toble dem sammen, hvad enten Sammenkoblingen sker paa Papiret i selve Løven, eller den finder Sted i Virkeligheden. Man har ikke tjent sine egne Interesser, men de Interesser, som have deres be kendte Ord fører i det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), som med stor Opfindsomhed stræber at spænde Ben for alle saadanne Forslag. Ved at stille sig saaledes